Ч. 238 (12.604). Львів, суботу 25. жовтня 1930. Poсztowa opłata uiszczona ryczałtem. Рік LI.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

Редакція і Адміністрація: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло“. Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. перед полуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ: Місячно 5·00 зол. Чвертьрічно 15·00 „ Піврічно 27·50 „ Річно 55·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр. Італії 7·50 зол., Німеччині 7·50 зол., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 7·50 зол., Австрії 7·50 зол.— Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41. „ Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 25 сот.

11 Число Українського і Білоруського Виборчого Бльоку 11

Сила едности.

(Кореспонденція з Відня.)

Сила злучених національних українських партій при теперішніх виборах не є лише звичайною сумою сил усіх складових частин. Силу їх збільшує відсутність міжпартійного тертя, значіння кожної партії збільшує авторитет її спільниць. Завдяки спільному виступові кожна партія окремо і всі разом є безсумнівним і безапеляційним представництвом нації. З цієї причини до бльоку цілком льогічно принято лише партії безсумнівно національні. Москвофільство старе та радянофільське у жаднім звязку з національним бльоком стояти не може, злука національних партій зазначила різку межу між табором українського народу та його противниками. У завданнях, які стоять перед українською політикою якість політичного табору може мати значіння більше ніж його кількісна вага, нарід вимагає від свого проводу крицевих засад і ясних гасел. Сама злука українських партій значить безперечно більше ніж тих кілька мандатів до сойму, які вона може принести українцям. Парляментарна праця не є самоцілю, тільки засобом до осягнення господарчих та політичних здобутків нації. Спільна акція в часі виборів є й підготуванням до спільної праці у парляменті, а спільна екзекутива у парляменті може льогічно попровадити до відбудови української національної ради, якої рішучо вимагають потреби нашого часу.

Значіння злуки українських партій збільшують останні події в краю, які безперечно причинилися в значній мірі до цієї злуки. Сумні події останніх тижнів, тяжке лихо, що спало на Галичину, крили в собі небезпеку суспільної та політичної реакції серед українського громадянства. Але загартовані пережитим українці не втратили розважности. В часі останніх подій виявилося ще раз, що кожна форма суспільної організації на даній національній території на певнім щаблі свого розвитку входить своїм верхом до національно-політичної організації. Цей процес національно-політичної кристалізації прискорений на наших західних землях виїмковими обставинами.

Не зважаючи на те, що умови, в яких живе український нарід по обох боках ризького кордону, дуже відмінні, в ході його долі помітна деяка рівнобіжність. Той зворот в московсько-українських відносинах, який зазначився харківським процесом та XVI. конґресом більшовицької партії, про який писалось два місяці тому, має деяку подібність до сучасного моменту в українсько-польських відносинах. Це дозволяє зробити припущення, що розвиток відносин між державною та недержавною нацією в межах кожної держави відбувається на основі певного непорушного закону, який є в основних рисах міродатнім і для розвитку самої держави.

То не є випадком, що держави, які дістали чужонаціональне населення по війні, мусіли полишити шлях свого демократичного розвитку. Югославія пішла слідом за Італією. Польща стоїть перед небезпекою піти шляхом своїх попередниць. Европа стоїть під знаком запеклої національної боротьби, навіть у самостійних одноналіональних державах, як Німеччина та Австрія, що почувають себе пригнобленими іншими, розвиваються скрайні націоналістичні течії. Панування над недержавними націями оплачує пануюча нація коштом свого нормального соціяльно-політичного розвитку, хід якого стримує завжди страх втратити опановану націю. Клясичним зразком цього є Московщина, яка потребувала для гноблення чужих націй спочатку царизму, а тепер потребує для цього більшовизму. Небезпеку національної проблеми розуміли, очевидно, й творці новітньої Европи, що витворили складні норми охорони національних меншостей, але ціла вага цього питання лежить не в національних меншостях, про які ніхто на ділі не дбає, але в національних державах, від яких ці меншости відтяті.

Ціла трагедія українського народу лежить у тім, що й переважаюча більшість української нації не спромоглася втримати власної національної держави, що трицять міліонів українців полишилося в межах радянщини. Територія українського народу творить той міст, який більшовизм все використовує на лихо українцям для виступів проти Европи. З цієї точки погляду останні події в Галичині набирають поважного значіння для цілої Европи.

Таке становище, в якім опинився політичний провід українського народу в Галичині, вважають московські можновладці за пригідне для нового походу проти нього. Філія московського центру, центральний комітет комуністичної партії Польщі, закликає українське населення до боротьби проти його власного політичного проводу, проти „жовто-блакитного фашизму“, відпоручники московського більшовизму намагаються накинути українському населенню засоби боротьби „селянства та робітництва в Китаї та Індії“. До більшовицьких та радянофільських осередків наших земель у Польщі пливуть знов гроші на ширення деморалізації та анархії серед українського населення. Московський уряд сподівається, що український політичний провід не витримає в часі виборів боротьби на два фронти, і готується до рішучого наступу. В Харкові, Києві, Одесі та інших більших містах України відбуваються гучні демонстрації та маніфестації за „самовизначення“. Галичини аж „до відокремлення та обєднання з Радянською Україною“. Більшовицька преса переповнена статтями, де поруч з нападами на польський уряд ганьблять УНДО за те, що воно „гнобить український нарід“, а УВО закидають змову з Пілсудським... Наміри московського уряду зазначені таким чином досить виразно. Більшовицькі аґенти мають розвинути в часі виборів велику акцію, як при останніх додаткових виборах на Волині (Ковельщина), викликати замішання між українськими виборцями, ширити анархію і хаос та ударемнити плянову акцію українського політичного проводу.

Московський уряд гадає, що прийшов слушний час завдати рішучий удар національному проводові на західних землях. Московські можновладці не забули того, що Галичина була Піємонтом для українців поневолених царизмом, що галицькі стрільці бились за визволення Києва, вони знають дуже добре, яке значіння має національний західно-український центр для визвольного руху на цілій Україні. І тому, що вони це знають, не полишають нагоди у тяжку для галицької та волинської землі годину зробити все, щоб знищити або знесилити її центр.

Але даремні будуть ці московські змагання, вони розібються об єдність українського фронту.

М. Данько.

Для інформації і порівнання.

Сільсько-господарське шкільництво на Закарпатті.

В 42 ч. часопису „Ческосльовенскі Земеделец“ за 1930 р. находиться стаття інж. Влачіля про сільсько-господарське шкільництво на українських землях в Чехословаччині. Варто познайомитися й нам з тією статтею не тільки для самої інформації, але й для порівнання зі станом сільсько-господарського шкільництва на наших землях під Польщею.

Населення українських земель у Ч. С. Р. в 70 відсотках займається хліборобством і до перевороту не мало ні одної сільсько-господарської школи. Аби розбудити заінтересування населення для сільсько-господарської освіти, чехословацька влада потворила т. зв. *народні сільсько-господарські школи*, в яких сільська молодь, що кінчає народні школи, має змогу ознайомитися з найпотрібнішими основами новітнього господарювання. В 1929-30 р. було таких шкіл 146 *(130 українських*, 15 мадярських, 1 німецька). Сільського господарства вчилося в 244 клясах, у яких було в тім році 3.902 сільських хлопців і 2.945 сільських дівчат. Для учителів народніх шкіл уряджено до кінця 1927 р. 6 сільсько-господарських курсів, а від 1928 р. відбуваються постійно сільсько-господарські курси для учителів і учительок народніх шкіл Підкарпаття в Кошицях і

Wyciąg z protokołu wspólnego z dnia 16. października 1930 r. Sąd okręgowy Wydział VI. karny we Lwowie w sprawie konfiskaty Nr. 226 czasopisma „Diło“ z daty Lwów dnia 11. października 1930 r. do Sygn. VI. I. Pr. 245/30 na posiedzeniu niejawnem w dniu 16. października 1930 po wysłuchaniu zdania Prokuratora Sądu okręgowego we Lwowie postanawia: uznać za usprawiedliwioną dokonaną dnia 10. października 1930 r. przez Prokur. Sądu okręgowego we Lwowie konfiskatę czasopisma „Diło“ Nr. 226 z daty Lwów 11. października 1930 r. zawierającego 1) w artykule pt. „Pered wyboramy“ a) w ustępie od słów „Pered“ do końca artykułu, 2) w artykule pt. „Demonstracji w Kijiwi i Charkowi“ w całości, 3) w artykule pt. „Nowynky“ w ustępie zaczynającym się od słów „dnia 7. c. m. do słów w Kaliszi“ znamiona ad ustęp 1) 3) wywystępku z § 300 uk. a nadto ad ustęp 1) występku z § 302 uk. ad ustęp 2) zbrodni z § 66 a) uk., zarządzić zniszczenie całego nakładu i wydać w myśl § 493 pk. zakaz dalszego rozpowszechniania tego pisma drukowanego. Zarazem wydaje się nakaz odpowiedzialnemu redaktorowi tegoż czasopisma, by orzeczenie niniejsze umieścił bezpłatnie w najbliższym numerze i to na pierwszej stronie. Niewykonanie tego zakazu pociąga za sobą następstwa przewidziane w § 21 ust. druk. z 17 grudnia Dz. p. p. Nr. 6 ex 1863 t. j. zasądzenie za przekroczenie na grzywnę do 400 zł. Uzasadnienie: Ogłoszenie drukiem wymienionych wyżej ustępów artykułów ma na celu pod 1) 3) nieprawdziwemi twierdzeniami co do zachowania się władz administracyjnych w okresie przedwyborczym poniżyć w powadze zarządzenia tychże władz pod 1) nadto organizować obywateli narodowości ruskiej do wrogich stronnictw przeciw obywatelom narodowości polskiej, pod 2) propagować wzgardę i nienawiść do administracji i do jednolitego związku Rzeczypospolitej, co odpowiada znamionom zbrodni i występku z § 65a) uk. §§ 300 i 302 uk. Według §§ 487, 489, 493 pk. oraz §§ 36 i 37 ust. pras. jest zatem powyższe postanowienie uzasadnione.

Na oryginale właściwe podpisy.

Za zgodność: (підпис нечиткий), starszy sekretarz.

Таборі. Тепер є там 199 учителів і учительок, що покінчили сільсько-господарські курси. В учительських семинаріях в Ужгороді і Мукачеві учать обовязково сільського господарства.

Крім народніх сільсько-господарських шкіл побудовано в Мукачеві 1929 р. модерну зимову *сільсько-господарську школу з інтернатом*, коштом *2 міліонів чеських корон*, до якої перенесено українську сільсько-господарську школу, що містилася від 1921-22 р. в Домбоках. У тій школі, крім правильного навчання сільського господарства, уладжують у літніх місяцях 3—5 місячні курси для господинь, сільсько-господарські курси для учителів народніх шкіл, курси для садівників і плекання винограду. В короткім часі *буде потрібно окремих будинків для жіночої сільсько-господарської школи і садівничо-виноградарської*. При школі є *зразкове господарство*, закуплене чехословацькою владою при переведенні земельної реформи.

В *Нижних Веречках* зорганізовано в 1923-24 р. однорічну *школу гірського і полонинного господарства*.

В *Ужгороді* є від 1924-25 р. *школа для підготовки лісовиків (побережників)*. У всіх тих школах учиться річно біля 450 сільської дітвори.

Автор статті підчеркує, що це далеко ще не вистарчає для заспокоєння потреб сільського населення Закарпаття та що дальша розбудова сільсько-господарського шкільництва є конечною потребою для населення цеї країни.

Що зроблено для поширення сільсько-господарської освіти українського населення в Польщі?

Українське населення Польщі, вдесятеро численніше від українського населення Закарпаття, *не має ні одної української державної сільсько-господарської школи*. Воно стратило й те, що мало за австрійського правительства. Знесено доповняючі сільсько-господарські курси при народніх школах, знесено навчання сільського господарства в учительських семинаріях та ставиться українським установам відомі широкому загалові перепони в ширенні позашкільної сільсько-господарської освіти. Наслідком того й застій в поступі сільсько-господарської культури українського села в Польщі. Це різко відбивається особливо тепер, в часі сільсько-госп. кризи.

Виборчі куріози.

Поновне безправне вичеркування українських виборців.

У свойому часі писалося про масові вичеркування українських виборців з виборчих лист до сойму й сенату, закидуючи їм безпідставно брак польського горожанства. Таких внесків на вичеркування немилих „комусь“ виборців „вплинуло“ тисячі до ріжних окружних комісій.

Чимало наших громадян доходило своїх прав і в законному речинці вносило удокументовані спротиви до рук дотичних обводових комісій. Комісії ті, прослідивши на підставі предложених урядових документів безпідставність внесків на вичеркнення дотичних виборців, пересилали „децизії“ з повідомленням, що їхній впис у виборчих листах *„удержується в силі“* та при цьому подавали в поодиноких випадках і мотиви такого позитивного для виборців рішення.

Здавалось би, що на цьому покінчиться „чиясь“ авантурнича спроба позбутися українських виборців із цьогорічних соймових лист. Та „хтось“ не дав за виграну. З деяких обводових комісій одержали „провірені“ і „залишені вже в листах“ українські виборці *поновні „децизії“* цим разом з повідомленням, *що їх таки повичеркувано з лист*.

На доказ наводимо дослівно обі такі „децизії“, що відносяться до одної і тієї самої особи.

Справа представляється так: Проти рекламації п. Прими на вичеркнення з виборчих лист п. Вахнянина Данила, вніс п. Вахнянин своєчасно зажалення (спротив) і одержав від обводової виборчої комісії ч. 78 таке рішення:

Obwodowa Komisja Wyborcza Nr. 78. — Lwów — miasto, — powzięła w dniu dzisiejszym następującą **d e c y z j ę**: **N i e u w z g l ę d n i a s i ę** reklamacji p. Prymy Władysława **p r z e c i w k o** umieszczeniu w spisie wyborców pana Wachnianyna Daniela **i s p i s t e n u t r z y m u j e s i ę w m o c y**. Przeciw tej decyzji reklamujący p. Pryma Władysław ma prawo do dni 3 od dnia doręczenia wnieść przez tutejszą komisję zażalenie do Komisji okręgowej Nr. 50. **U z a s a d n i e n i e**: Pan **W a c h n i a n y n D a n i e l p r z e d ł o ż y ł „T y m c z a s o w y d o w ó d o s o b i s t y“** Dyr. Pol. we Lwowie 11/5 1923 L. 18807/23. Lwów, dnia 14. X. 1930. Przewodniczący Obwod. Kom. Wyb. Nr. 78. *Buraczyński Bronisław* wr.

Чи п. Прима Владислав вніс зажалення (спротив) проти повищої „децизії“ — не знати. Натомість п. Вахнянин Данило одержав дня 23. жовтня 1930 рішення, в якому комісія твердить незгідно з правдою, немов би п. Вахнянин у свому часі не вніс був опротиву і на тій підставі вичеркнено п. Вахнянина з листи. Дотична „децизія“ звучить дослівно так:

Obwodowa Komisja Wyborcza Nr. 78. Lwów — miasto — powzięła na dniu dzisiejszym następującą **d e c y z j ę**: Wobec niewniesienia w terminie sprzeciwu (?) **z a r z ą d z a s i ę w y k r e ś l e n i e** p. **W a c h n i a n y n a D a n i e l a** zamieszk. we Lwowie, ul. Zofji 25. ze spisu wyborców, w uwzględnieniu reklamacji p. Prymy Władysława we Lwowie, ul. Zulińskiego 9. — Przeciw tej decyzji służy p. (wykreślonemu) Wachnianinowi Danielowi prawo wniesienia przez tut. Komisję zażalenia do Komisji Okręgowej Nr. 50 — do dni 3 od dnia doręczenia tej decyzji. Lwów, dnia 19.X. 1930. Przewodniczący Obwod. Kom. Wybor. Nr. 78. *Buraczyński* mp.

Річ ясна, що друга „децизія“ є протизаконна. Того роду виборча „акція“ виборчих комісій обчислена на те, що хтось не внесе своєчасно спротиву і таким чином удасться позбути з виборчих лист навіть таких українських громадян, що на підставі предложених документів доказали свою приналежність до польської держави і самі виборчі комісії рішенням це ствердили.

Очевидно всі українські виборці, яким доручено рішення аналогічне до вище наведеної 2 децизії повинні до 3 днів внести умотивовані зажалення до окружної комісії через приналежну свою обводову комісію.

За всякими порадами в тих та інших виборчих справах звертатися до канцелярії Обєднаного Виборчого Бльоку у Львові, вул. Костюшка ч. 1. „а“, II. поверх

Італійська фашистівська преса про події в нашому краю.

Італійська фашистівська преса, що довгий час містила виключно інформації польських телеграфічних агенцій і пресових бюр про події у нашому краю, перед двома тижнями почала їх освітлювати цілком інакше та опублікувала цілу низку статтей про них в такому дусі, що спричинило інтервенцію польських офіціяльних представників у Римі.

Перша принесла обширну статтю на тему названих подій римська щоденна ґазета „Ляворо Фашіста“, впливовий столичний орган, вона й видрукувала в цілости відомий комунікат трьох українських політичних партій у справі цих подій, що був надрукований в усій львівській українській національній пресі. Така сама стаття появилася також у впливовому трієстенському орґані „Іль Пополо ді Трієсте“. Попри те приніс обширну статтю на ці теми великий римський орґан „Пополо д' Італія“.

Це найважніші та найбільше поширені орґани. Крім того появились численні статті та інформації в інших орґанах італійської преси. Всіх їх важко тут реєструвати.

Пятий зїзд польської компартії.

„Правда“ пише, що при кінці вересня закінчився в Москві V. зїзд польської комуністичної партії. Зїзд ствердив, що комуністичний рух у Польщі змітнився. Ухвалено звернути пильнішу увагу на український рух у Галичині та спрямувати цей рух у комуністичне русло.

Комуністичний рух у Франції упадає.

„Матен“ подає, що за останні два роки комуністична партія у Франції стратила 70 проц. членів. Кількість передплатників комуністичної преси упала із 200.000 до 140.000. За те все делеґат III. Інтернаціоналу Мануїльський висловив проводові компартії у Франції гостру догану

ФЕЙЛЄТОН „ДІЛА“ З ДНЯ 25. ЖОВТНЯ 1930.

АЛЬФОНС ДОДЕ. 41)

МАЦІЦЬКИЙ

ПОВІСТЬ.

„Ось цей вітрогон покинув мене... Тепер, мій дорогий хлопче, рахую на вас, що ви його заступите. Мої домагання такі: Секретар приходить до мене рано в 8. год. і приносить зі собою снідання. Я диктую до полудня. В полудне секретар їсть сам, бо я не снідаю ніколи. Після цього снідання, обовязково короткого, працюємо далі. Коли виходжу на місто, секретар іде зі мною і мусить мати зі собою олівець і папір. Я диктую весь час: підчас проходу у повозі, на візиті — скрізь! Вечором мій секретар вечеряє зі мною. Після вечері прочитаємо все надиктоване за день. Іду спати в 8. год. і секретар вільний аж до другого дня. Я даю йому 100 франків місячно і вечеру. Не є це маєток, але за три роки, коли скінчу спомини, він дістане дарунок і то дарунок королівський, даю маркіза слово! Хочу від нього лише, щоби був точний, щоби не женився і щоби вмів добре писати під диктатом.

„Чи вмієте писати під диктатом?“ — „О, знаменито, пане маркізе!“ — і охота мене брала засміятися. Чи справді не було дещо смішного в тому, якто доля завязалася, щоби я все життя писав під диктатом?

„То добре! — сказав маркіз. — Сідайте ось тут: маєте папір і чорнило. Зараз заберемося до роботи. Я зупинився на XXIV-ій главі „Мої непорозуміння з паном Де Віллель.“ Отже пишіть...

„І почав диктувати скрипучим голосом, підстрибуючи як пільний коник з одного кутка кімнати в другий:

„Таким робом, Данильцю, я дістався до такого чудака, правду кажучи дуже доброї вдачі. Як досі то ми оба собою дуже задоволені. Коли вчора вечір він довідався, що ти приїзджаєш, давав мені для тебе пляшку цього старого вина. Ми дістаємо щодня до вечері одну таку, отже можеш уявити собі, що їмо неабияк. Зате вранці я приходжу зі своїм сніданням. Ти тріс би від сміху, якби бачив, як я кладу свій сир за кілька сотиків на тарілку з правдивої порцеляни, що стоїть на обрусі обшитім гербами. Той старий робить це не зі скупарства, а щоби не мучити свого старого кухаря варенням на обід...

„Точно беручи моє життя не є дуже приємне. Спомини маркіза дуже цікаві. Я довідуюся з них сила річей про таких панів як Деказ і Віллель, а це може колись мені придатися. В 8-ій вечір я свобідний. Іду на часописи до читальні або сказати добрий вечір нашому приятелеві Перот... Чи ти пригадуєш собі Перота? знаєш того з Севен, молочного брата нашої мами. Нині він уже не той — грубий, що й руками не обіймеш. Він має гарну крамницю з порцеляною в пасажі Сомон. А що він дуже любить маму, то відчинив передімною свої двері настіж. Зимовими вечорами це була велика поміч для мене... Але тепер, коли маю тебе, не журюся вже, що робити з вечірнім часом. І ти також ні, скажи? Ех, мій братчику! який я вдоволений! які ми будемо щасливі!“

III.

Якимцьо — моєю мамою.

Коли Якимцьо скінчив оповідати свою Одисею, черга прийшла на мене. Огонь догоріючи пригадував нам надаремне: „Спати, мої діти!“ свічки кричали: „До ліжка! до ліжка! ми скапалися аж до ліхтарика!“, Якимцьо відгукнув їм весело: „Не маєте голосу!“ і наша безсонна ніч тяглася далі.

Повірите мені прецінь, що те, що я оповів свому братові, цікавило його сильно. Я оповідав життя Маціцького в сарляндській ґімназії — сумне життя, яке знаєте, читачі. Було там про поганих хлопчиськів без серця, про збитки, про ворожнечу, принижуючі ситуації, про вічно невдоволені ключі Віота, про душну кімнатчину під дахом, про зраду, ніч повну сліз і — бо Якимцьо такий добрий, що йому можна все сказати — також про гулянку в каварні Барбета, про полинівку з вояками, про довги, про недбайливість, про все аж до самогубства і аж до пророцтва о. Жермана: „Ти лишишся дітваком усе життя.“

Якимцьо спер лікті на стіл, поклав на них голову і слухав моєї сповіди до кінця, не перериваючи мені... Вряди-годи він здрігнувся і каже: „Бідака!“

Коли я скінчив, він підійшов до мене, взяв мене за руки і сказав ніжно-тремтючим голосом: „Отець Жерман мав рацію, Данильцю! Як бачиш, ти ще дитина, що не вмієш сам іти крізь життя і ти добре зробив, що сховався до мене. Від нині ти не є тільки моїм братом, але також і моїм сином, а тому, що мама далеко, я заступлю тобі її. Хочеш, Данильцю? Чи годишся, щоби я був твоєю мамою? Побачиш, що не буду тобі багато докучати. Єдине, чого домагаюсь від тебе це дозвіл, щоби я міг завсіди йти поруч тебе і тримати тебе за руку. Тоді можеш спокійно глядіти життю в лице, як мущина, а воно тебе не зїсть.“

(Продовження буде.)

Повні окружні листи

кандидатів Українського Виборчого Бльоку ч. 11.

Виборча округа 51 — Львів-Жовква-Сокаль-Рава Руська-Яворів і Любачів.

Сойм:

1) Д-р Левицький Дмитро, адвокат, голова Українського Нац.-Демокр. Обєднання, Львів (УНДО).
2) Кохан Володимир, рільник, господар, Тудорковичі, пов. Сокаль (УНДО).
3) Рудницька Наталія, проф. учит. семин. у Львові (УНДО).
4) Лисий Ілько, дир. Краєв. Т-ва „Сільський Господар", Львів (УНДО).
5) Пеленський Зиновій Михайло, кооператор, Львів (УНДО).
6) Яворовський Евген, журналіст, Яворів (УСРП).
7) Зелений Андрій, дир. „Взаїмної Помочі Українського Учительства", Львів (УНДО).
8) Левчук Василь, господар, Потуриця, пов. Сокаль (УСРП).
9) Мигаль Константин, господар, Себечів, пов. Сокаль (УНДО).
10) Шепарович Олена, журналістка, Львів (УНДО).
11) Інж. Данилович Володимир, емер. скарб. урядовець, Жовква (УНДО).
12) Яремко Микола, господар, Жапалів, пов. Любачів (УНДО).
13) Шпак Іван, господар, Гребениці, пов. Жовква (УНДО).

Виборча округа 55 — Золочів-Зборів-Камінка Струмилова-Броди-Радехів-Бібрка- Перемишляни-Рогатин-Жидачів і Бережани.

Сойм:

1) Д-р Ярослав Олесницький, адвокат, Золочів (УНДО).
2) Д-р Любомир Макарушка, головн. секретар УНДО, Львів (УНДО).
3) Степан Кузик, директор кооперативи, Рогатин (УНДО).
4) Андрій Гривнак, господар, Данильче (УНДО).
5) Д-р Корнило Троян, адвокат, Ходорів (УНДО).
6) Михайло Ліщак, господар, Бережани (УНДО).
7) Іван Штабалюк, господар, Вибудів (УНДО).
8) Степан Лисий, господар, Манаїв (УСРП).
9) Д-р Роман Домбчевський, адвокат, Стрий (УСДП).
10) Михайло Матчак, журналіст, Львів (УСРП).
11) Міна Селезінкова, жінка адвоката, Радехів (УНДО).
12) Д-р Льонгін Горбачевський, адвокат, Камінка Струмилова (УНДО).

Виборча округа ч. 60 — Пинськ, Лунинець, Столин, Сарни.

1) Гладкий Гриць, редактор, Львів (УНДО).
2) Раєвський Василь, б. учитель, Сарни (УНДО).
3) о. Протоєрей Тхоржевський Вірослав, Камінь Шляхецький, пов. Кобрин (УНДО).
4) Дячок Пилип, селянин, місто Бережниця, пов. Сарни (УНДО).
5) Хруцький Сергій, б. гімн. проф. і б. пос., Антонівка, пов. Томашів Любельський (УНДО).

Справа Федоришина.

Як подав „Курєр Поранни" з Нового Йорку, „Асосіейшед Пресс" опублікував вістку з Вашінгтону такого змісту: „Державний департамент через своїх представників подав до відомости, що амбасада Злучених Держав у Варшаві почала слідство у справі Юстина Федоришина українця, американського горожанина, якого побили польські вояки. На випадок, колиб закиди проти польської влади були правдиві, повсталаб можливість протесту уряду Злучених Держав. Слідство буде провадити Джон Віллі, американський представник".

Ще про катастрофу під Аквісґраном.

Останні відомости говорять, що досі добуто зпід руїн копальні 171 трупів, а майже 100 ще є під землею. Крім цього в лічниці лежить 96 ранених, з яких дехто бореться зі смертю. Найдено 360 м. під землею ще 9 трупів, а пополудні добуто двох робітників живих і здорових. У великій салі уставлено довгий ряд домовин із тілами жертв катастрофи. Родини робітників приходять пізнавати своїх рідних, при чому діються сцени, яких перо не в силі описати.

Польська преса про арештування

канадійського лікаря.

В усій польській львівській пресі появилися вчора більше-менше однозвучні інформації про арештування лікаря-канадійця п Дея, д-ра Марітчака, д-ра Б. Макарушки, пп. Кривокульського і Стадника, основані на поліційних джерелах, такого змісту:

„У звязку зі справою пацифікаційної акції командант постерунку в Гаях доставив 21. Х. в год. 19. хвилин 15 до слідчого виділу пять типів, а саме: адвоката д-ра Володимира Марітчака, літ 43, замешкалого у Львові, Ринок ч. 15; 2) д-ра Богдана Макарушку, літ 29, лікаря загального шпиталю у Львові, замешкалого при вул. Пелчинській ч. 12; 3) Степана Кривокульського 32-літного студента медицини, замешкалого при вул. Крупярській ч. 25.; 4) Михайла Стадника, 26-літного абсольвента політехніки; 5) Віліяма Фридерика Дея, 48-літного мешканця Оверісервіллі у провінції Онтеріо в Канаді.

„Командант постерунку П. П. в Гаях зізнав, що 21. Х. в год 16 дістав інформацію, що в селі Гаї ходять якісь осібняки від дому до дому, випитуючи мешканців, коли до села прийшло військо, що зареквірували, скільки було вояків, коли поліція робила ревізії і як поводилась з населенням підчас ревізій. Командант станиці П. П. ствердивши, що ці типи виїхали автомобілем із Гаїв до Городиславич у Бобреччині, виїхав ровером слідом за автомобілем.

„Коли командант станиці доїхав до цього села, застав місцеве населення зібране перед „Просвітою". Він почав зараз шукати згаданих осібняків і застав їх у домі одного селянина, та вилеґітимував їх. Це були вище наведені. Командант, не думаючи довго, відставив названих до слідчого виділу у Львові. По дорозі командант станиці не послухав просьби Віліяма Фридриха Дея, щоби він міг розмовитись телефонічно із англійським консулем та запровадив їх усіх до слідчого виділу, де всіх переслухано і піддано ревізії, підчас якої *заквестіоновано фотографічний апарат і лікарства*. Самохід, яким ці типи їздили до Гаїв має ч. 8570 і є власністю лікаря

ФЕЙЛЕТОН „ДІЛА" З ДНЯ 25. ЖОВТНЯ 1930.

ЯР. МАНДЮКОВА. 2)

ЧАРИ БЛАКИТНОГО МОРЯ.

Острівець. — Старий замок. — Канн. — Гра хвиль. — Модні купелі. — Спорт у воді.

Сьогодні море привітливе. Користаючи з погоди, сідаємо на пароплав „Карабацель" та їдемо на острів „Шато д'Іф." Легенько посувається біле, велике судно, ще раз гуде сирена мало вух не зірве й ми на повному морі. На чердаку весело, прогульковці пообсідали лавочки й оглядають далековидами місто, що з моря виглядає дуже інтересно. Десь згубився крик, затерся бруд, а лишилася прегарна картина міста, з якою на перший плян, вибивається нова, величава катедра у византійському стилі, яка має бути третьою щодо краси в Европі.

По правій стороні довгий скалистий півострів, по лівій ціла низка дрібних острівців і велика морська ліхтарня. Стрічаємо щораз частіше моторові човна то кораблі й щораз ближче підізджимо до острова.

Нараз пароплав зупинив хід, бо побачили велику срібної краски, рибу. Сторож-моряк закинув сіть і витягнув нагору. Була це гарна риба зі жовтими пасами, ранена в бік, мабуть зачепив її якийсь корабель та вона не могла плавати і таким робом попала до нас.

Тимчасом підізджимо під скелю. Пароплав обложений охоронним поясом, легенько притискається до берега, так, що зовсім легко вилазити. І несподівано виринає перед нами велике камінне замчище, з двома могутніми баштами. По роспеченому камінню, треба дряпатись уверх, поміж мури й темним коридором входимо на подвіря. Звідси вхід до старинних вязниць. Понурі, грубі стіни, з масивного каміння, з чорними отворами-келіями, в яких ще донедавна мучились люди, чомусь дуже нагадують християнські-римські катакомби.

Дають нам маленькі свічечки в руки й пхають у темну камінну могилу. Крикливий провідник, пояснює, що в тій дірі мучився граф Монте-Крісто, пятнацять літ довбав діру в мурі й втік.

„Ось бачите тут є цей отвір, а тепер ходім на другу сторону, ось тут є прохід!"

Чи справді в цій келії мучився граф Монте-Крісто, історія не ствердила, але що в інших келіях сиділи по кілька і кількадесять літ такі люди, як Жан Поль, Мірабо, Еґаліте, Аббе Бесмазір, генерал Пелісіє та інші визначні діячі французької революції — це факт.

Всі вогкі, непривітні келії з написами ймен політичних злочинців.

Вузенькими крученими східками, іноді зовсім темними, виходимо на широку терасу й оглядаємо чудову картину. Просто з високої башти, спадає стіна в море, що невпинно атакує камінь, а там на обрії, синіє Марсей, по морі ріжноколірними цятками снуються судна.

Не хочеться злазити та сирена протяжно гуде й нетерпляче кличе прогульковців. На березі, наче зпід землі появляється фотограф і робить цікаві знимки. Малий песик, що стоїть при нім, тягне за линву й не хоче пустити нас від себе. Незвичайно гостинне звірятко та один моряк сильніше потягнув його й він зі шумом падає в море. Люто вискакує на беріг, стріпує кудли, форкає носом та завзято гавкає, але ми, зі сміхом втікаємо блакитними филями далеко, далеко.

Вечір. Сидимо на лавочці, під роскішними пальмами бульвару де ля Круазетт у Канн (Cannes).

Море зовсім чорне, іноді переходить у ґранатову краску. Місяць, погойдується на хвилях і творить мигтючу стяжку. Тремтюча, боязко підбігає до берега, розбивається об брутальні камінні бльоки й знівечена тікає у сутінки. На право, велика, червона морська ліхтарня, пробує рівнятися з місяцем, але це їй не вдається. А в чорній пітьмі ночі, миготять світла пароплавів та моторівок, що наближаються до берега.

На березі ясно наче в день. Грає музика, танцюють розбавлені пари, прибрані у купелеві одяги та паперові, фантастичні капелюшки. Поміж столики увихаються в білих фартушках, гарсони й розносять вино, морожене, овочі. Тріскають корки від шампанів, ллється струмінями вино, лящить дзвінкий сміх. І не хочеться йти до хати, сон тікає з очей, а приходить бажання забави. Недурно в часі карнавалу, цілими ночами йдуть забави й бої квітками, недурно наїздять тут гості й не жалкують за грішми, що так хутко вилетять з кишені.

Наймодніші купелі — Жюан Ле Пен. Людина й природа подали собі руки, щоб прикрасити залив Жюан у низку роскішних віль і готелів, що тягнуться аж до Антіґського рога.

По вулицях зовсім свобідно проходжуються жінки у довгих, шовкових штанцях, з ширококрисими соломковими капелюшками на головках. Ріжноколірні, лискучі одяги, на тлі прибережних кактей і альое виглядають оригінально.

Але для панів тут дійсний рай. Не дусять ковнірчики, ходять вони зовсім „без краватки" у плавцях, проходжуються цілими днями й „фліртують." Колиж надто припече сонце, „бух" у море й уже добре.

На теплому пісочку вигріваємось, наче котики у запічку, а потім за іншими біжимо на довгий місток й кидаємось в море та пливемо до помосту, віддаленого яких 50 метрів від берега. Вода зовсім не глибока, так, що не грозить небезпека втопитись, а плавати у солоній воді зовсім легко, тільки положитися, а хвилі гойдають туди й сюди. На помості, всякі руханкові приладдя, довгі шнури з поясами до плавання, у воді аж роїться від гумових звірів, на яких можна сісти й зовсім вигідно плавати. Крім цього плаває маса човнів, саней, морських роверів, а часом злітають гидроплани й обвозять за оплатою гостей.

І старші безжурні наче діти, граються великими гумовими мячами, бігають, ловляться й весело сміються, як хто перекинеться.

На пляжі весь день кипить життя, у гарячих проміннях сонця вигріваються на лежаках, читають часописи, полагоджують всякі орудки й роблять знакомство. Розносять вино, морожене й всякого рода салатки, за добрі гроші, услужні люди. Якийсь короткий черевань хоче доконче вдержати „лінію", робить руханкові вправи. Інші зпід ока слідкують за його кумедними рухами, червоним обличчам, по якому ллється гіркий піт і сміються дискретно в кулак.

(Продовження буде.)

д-ра М. Павьчишина, а провадив авто Степан Кривокульський, шваґер д-ра Пальчишина.

„Д-р Богдан Макарушка зізнав, що його по- *кликано до хорого дати йому лікарську поміч* і тому він в год. 14. дістав від д-ра Пальчишина автомобіль. Коли приїхав автомобілем на вул. Підвали, на розі вул. Руської дістав від санітарки „Народньої Лічниці“ лікарства та приладдя. Тут стрінувся з д-ром Марітчаком і Стадником та з третім незнайомим, якого йому представлено як лікаря. Приїхавши до Гаїв бандажував побитих, яких було пять.

„Іначше представив справу *д-р Марітчак*, який чейже не їхав для асисти д-рові Макарушці при лікуванні побитих. Він зізнав, що п. Шепаровичева із „Союзу Українок“ повідомила його, що на нього чекає якийсь пан із Канади, який говорить тільки по англійськи і по французьки. Прийшовши до цього товариства, він познайомився із цим осібняком, який представився йому як Вілім Фридрих Дей, лікар. Дей запропонував д-р Марітчакові прогульку автом в околиці Львова, на що д-р Марітчак зголився. Степан Кривокульський подав, що його шваґер д-р Пальчишин поручив йому відвезти д-ра Макарушку до хорого в Гаях, а Стадник зізнав, що вибрався автомобілем в товаристві Кривокульського. У всіх, з винятком Дея, переведено домашню ревізію і заквестіоновано ріжні записки та кореспонденцію, яку тепер переглядають.

„По переслуханні арештовано д-ра Марітчака, д-ра Макарушку, Стадника і Кривокульського, а В. Ф. Дея притримано, доки не виясниться його участь в цій справі. Правдоподібно, як говорять, він діставав 100 золотих денно дієти“.

Подавши це „Слово Польске“ від себе додає:

„Нечувана провокація аранжована львівськими „українськими“ політиками, мусить стрінутись з найгострішим осудом. Вже досить довго чужі агентури галапасували на сільськім населенні, баламутили його та цинічно підкопували престіж влади. Чужим агентам завдячує та частина населення, яка піддалась теророві гайдамацьких бойовок і дала себе спровокувати до злочинних вчинків, наслідки у формі енерґічних, але конечних пацифікаційних розпорядків. Відважитись по тих усіх провинах, яких допустилась воююча гайдамаччина супроти польської держави та супроти населення краю, польського, як і руського, обіжджати села для дальшого підкопування поваги державної влади та уряджувати зперткові „суди“ проти держави, це вже вершок зухвалости. Ця зухвалість не може числити ані на потурання влади, ані на терпеливість руського населення, яке вже має досить цих моральних паліїв, які варять квасне пиво, а потім із мишачих дір заглядають хильцем, коли інші наївніші мусять його за них пити“.

Чеська преса про події в Галичині.

У справі відомих подій на нашій землі поміщували статті ось які чеські органи: 1) зґадане уже в нас „Право Ліду“ орґан проурядової чеської соціялдемократії (стаття д-ра Харвата); 2) „Народні Освобозені“, орґан загальної леґіонерської організації, дуже зближений до Масарика і Бенеша; 3) „Пражський Вечернік“; 4) „Народні Політика“ найбільше поширений чеський орґан, зближений до чеських націоналдемократів; 5) „Народні Лісти“, офіціяльний орґан націоналдемократів-крамаржівців (передова статтия головного редактора Червінки); 6) „Вечернік Руде Права“, орґан чеських інтернаціоналістів; 7) у місячнику „Словенскі Пшеглед“ (ч. 8.) є прегарна стаття В. Харвата.

Справа Палестини.

Як відомо, англійський уряд має намір змінити свою політику в Палестині в користь арабів та припинити еміґрацію жидів до Палестини, що очевидно викликає великий спротив жидів. Як подає англійська преса, уряд Мекдональда, піддаючи ревізії свою політику в Палестині, має на меті зєднати собі арабське населення в цім краю, а тим самим перетягнути на свій бік магометан в Індіях, щоби ослабити впливи гіндуських націоналістів. На знак протесту проти використовування справи Палестини для цілей англійської політики, голова сіоністичної екзекутиви Вайцман зголосив своє уступлення і вислав до англ. міністра кольоній письмо, в якому заявляє, що деклярація англійського уряду вбила задію жидівського народу на створення своєї держави. Член сіоністичної екзекутиви д-р Кан заявив представникам преси, що жадна сила не спроможна приневолити жидів зрезиґнувати із їхніх прав до Палестини. Деклярація англійського уряду може ослабити сіоністичний рух, але вбити його не може. Жидівська преса в Америці пише явно, що Англія продала Палестину арабам у неволю.

Що діється в нашому краю.

ЛЬВІВЩИНА.

В **Чижикові,** де згоріла недавно стайня на фільварку Богдановича, а довкруги найдено комуністичні прапори та летючки, зявилась учора знова (вже втрете) поліційна експедиція. П. Богданович зажадав від громади 8.000 зол. за стайню. Дальше поліція, довідавшись, що кооперативу хтось фотографував та що в Чижикові був Преосв. о. д-р Бучко, зачала випитувати, мовляв: „Відзялесь, як фотографовалі кооперативен?“ Після того селяни мусіли вичистити, вимити та чистенько поліпити кооперативу та читальню. Що дальше діється, не знати. Нині, 23. жовтня мала зібратися громадська рада й ухвалити 8.000 зол для п. Богдановича.

З Запитова, пов. Львів, повідомляють нас, що до того села приїхала поліційна експедиція в неділю 19. жовтня. Поліціаі відвідали в першу чергу читальню й бібліотеку, одну з кращих селянських бібліотек. Опісля перевели ревізії в синів-студентів начальника громади Петрини Теодора, у Кремінецького Івана, Сениці Мих., Сениці Івана (вдруге) і Кремінецького Володимира. Останнього арештовано. Арештовано також (вже вдруге) Цигана Василя, але в 10. год. веч. його випустили. Арештованих В. Кремінецького і Мих. Сеницю перевезли в понеділок 20. ц. м. до Львова.

З Миклашева, пов. Львів, повідомляють нас, що в суботу 11. жовтня ц. р. експедиція, з довколичних постерунків, перевела строгі ревізії в тамошній чит. „Просвіти“, кооперативі, в голови коол. Івана Бубели, у скарбника чит. Василя Чорного і в господарів Феля Романова та М. Моравського. Найдовше були в читальні й кооперативі. А в понеділок 13. жовтня ті самі поліціаі під проводом команданта з Гаїв явилися вдруге в селі і відвідали господарів Семена Поповича й Василя Головатого.

В **Голоску** під Львовом перевела поліція дня 21. ц. м. ревізію в місцевій чит. „Просвіти“ і в кількох українських свідомих громадян.

БОРИНИЧІ, ПОВ. БІБРКА.

В **Бориничах,** повіт Бібрка, уланська експедиція відвідала м. ін. п. Гриця Артимова (який перебуває на лічені у Львові), Гриця Ковальчука, Пилипа Крижанівського, Михайла Походжая, Дмитра Шлюсаря, В. Фіґора, Теодора Манишина, Івана та Гриця Клюбко, Гриня Іщака, Петра Опришка й Івана Колодія. З села забрано вола, 80 кірців вівса і т. д.

ПІДГАЄЧЧИНА.

В селі **Золотники** поліція перевела мин. тижня строгі ревізії у студ. теол. Івана Цимбали, студ. прав Івана Дурбака та в багатьох свідоміших селян. Масові ревізії перевели ще в **Соколові, Сокільниках** та **Лискавках.** В **Гайворонці** відвідала експедиція 14. жовтня (відділ кавалерії і піхоти) районову молочарню і кооперативу. В **Підгайцях** в мин. тижні було багато арештувань. М. ін. арештовані п. Паньків з філії „Просвіти“, д-р Фаріон і урядовці Повітового Союзу.

БРІДЩИНА.

В селі **Черниці** гостили улани вдруге. Перший раз лише переночували і відїхали. Другий раз, 15. ц. м., знова приїхали і переводили ревізії у свідоміших селян. Священика о. С. Клепарчука арештували, але по двох днях випустили. Найдовше були у Степана і Льва Ломіковських, в яких переводили основну й гостру ревізію. Були теж в кооперативі. Зазначуємо, що ні в селі, ні в околиці не було ніяких саботажів і населення цілком спокійне.

СТАНИСЛАВІВЩИНА.

В **Делієві** перевела поліція ревізію в місцевого пароха о. Гарасевича, в українських товариствах села і в урядовців тихже товариств.

В **Тумирі** поліція перевела ревізію в місцевого пароха о. Дерлиці та у свідоміших громадян. Забрали в декого приватну кореспонденцію.

У **Викторові** була на днях уланська експедиція. Улани відвідали м. ін. місцеву зразкову молочарню і кількох господарів, у тому числі п. Федора Глума, відомого кооператора.

СКАЛАТЩИНА.

В **Скалаті Старім,** повіт Скалат, перевела поліція ревізію в місцевого пароха о. Ол. Білинського, в місцевій кооперативі, в домівці т-ва „Луг“ і в деяких свідоміших українців.

У **Грималові** невідомі справники вибили перед трьома тижнями 4 шиби у помешканні голови Повіт. Комітету УНДО п. Олександра Пісецького. А 17. ц. м. обкидали знову якісь злочинці помешкання п. Пісецького величезними, звиж 2-кілевими каменюками і вибили 8 шиб та поломили навіть рами у вікнах. Поліція списала протокол.

Тоїж ночі (з 17. на 18. ц. м.) хтось обліпив калом фірмову таблицю адв. д-ра Олійника в Грималові, а на ній наліпив проти українську пісню з погрозами. (Ту пісню прислано до ред. „Діла“).

ТЕРНОПІЛЬЩИНА.

В **Бірках Великих,** пов. Тернопіль, перевела поліція ревізію в домі деяких гімн. учнів розвязаної тернопільської української гімназії. Шукали за „Сурмою“ і револьверами. Нічого не найшли.

ДРОГОБИЧЧИНА.

В **Даляві,** пов. Дрогобич, поліція перевела ревізію в місцевого пароха о. Льва Шумського. О. Шумського арештували і відвезли до Дрогобича. Після слідства випустили арештованого на волю.

КОСІВЩИНА.

В **Жабю-Слупейці** перевела поліція ревізію у всіх українських установах та в деяких українських громадян. Нічого не найшли.

СОЛОТВИНЩИНА.

В ночі 8. жовтня перевели поліційні органи ревізію в **Росільній** у Антона Гуменяка, укінченого студ. філ. (шукали за незнайомим чоловіком?). В тім-же селі переведено ще в ночі з 19 на 20. вересня ц. р. ревізії в чит. „Просвіти“ ч. 1, у о. Яримовича (6. годин), Пеліха, Василя Сітка, Антона Гуменяка, Василя Василевого, Юрка Іванкова і в чит. „Просвіти“ ч. 2. Арештували членів Т-ва опіки над молодю і по кількох годинах випустили. Причиною ревізії був чийсь донос на людей, що відбувають віча коло церкви без дозволу власти. Фактично були тільки збори парохіян в ціли вибору церковної старшини. Крім отсих ревізій відбулися ще ревізії у свідомих селян в **Старуні,** де пароха о. Корсака арештовано і відставлено до арештів при окружнім суді в Станиславові.

ПЕРЕМИШЛЬ.

Слідчий виділ перевів ревізію в льокалі Повіт. Народньої Канцелярії в **Перемишлі** у звязку з арештуванням Осипа Сенечка, урядовця тої канцелярії. Сенечкові закидають протидержавну роботу в перемиськім повіті.

Виборчий рух.

СОЛОТВИНЩИНА.

В Солотвині відбулася дня 19. жовтня ц. р. довірочна передвиборча нарада представників з 17 сіл, яких явилося 106. Нараду отворив і реферував про політичне й економічне положення українського народу під Польщею д-р Олександер Чорненко, адвокат у Солотвині. В половині реферату увійшло до салі нарад двох постерункових і нараду розвязали тому, що, мовляв, „референт говорить не в справі виборів, а про саботажі“. Не зважаючи на протест д-ра Чорненка, нараду розігнали. Учасники розійшлись домів з рішучою постановою стати одностайно до голосування за українським бльоком. — Заповіджено в імени Повітового Комітету низку віч по селах Солотвинщини в слідуючих неділях аж до кінця передвиборчого часу.

Листи Б. Б. на Волині.

В окрузі ч. 56 Ковель кандидують на чолових місцях з листи ч. 1.: 1) Едвард Ґонсьор, поляк, рільник, 2) Петро Певний, українець, редактор, 3) Казимир Ціхальський, поляк, залізничник, 4) Михайло Тележинський, українець, музик, 5) Стефан Мрочковський, поляк, рільник, 6) М. Баламут, українець, комісар повіт. комунальної каси.

В окрузі ч. 57 Луцьк—Рівне: 1) князь Януш Радзівіл, 2) Микита Мороз, українець, 3) Ал. Стефаняк, поляк, рільний інспектор, 4) К. Райс, поляк, президент волинської Ремісничої Палати, 5) Стефан Скрипник, українець, гром. секретар, 6) Василь Сеґейда, українець.

В окрузі ч. 58 Кременець—Дубно—Здолбунів: 1) Іґнаци Пуласкі, поляк, промисловець, 2) Евген Богуславський, українець, гімн. учитель 3) Вл. Медуна, чех, рільник, 4) Василь Стефанович, українець, учитель, 5) Тадей Вежбіцкі, поляк, директор банку, 6) К. Улятовскі, поляк, лікар, 7) Ол. Стасюк, українець, учитель, 8) Атанази Кунц-Ґрабовскі, поляк, рільник.

До сенату з волинського воєвідства кандидують на чолових місцях: 1) Тадей Дворaковскі, 2) М. Маслов, 3) Антоні Станевіч, 4) Стефан Боґушевскі, 5) Інноценти Ґловацкі, 6) Стефан Редько.

*

Звертають нам увагу, що поміщений на четвертому місці листи ББ в ковельській окрузі *Мих. Тележинський* — це той самий, що перед кількома днями з обуренням простував у „Ділі“,

що він не знає нічого про ніяку рептильку і в ніякій рептильці не думає працювати. Тимчасом цейже М. Тележинський працює як співробітник у відомій рептильці „Українська Нива", якої — мимоходом сказавши — ніхто не читає, хоч її людям накидують. Сидить він у редакції тієї рептильки при одному столику із відомим Петром Певним і має сміливість проступати, що він „не був і не збирається бути редактором якої-небудь рептильки"...

При цій нагоді варто подати, що *на листі ББ у станиславівській окрузі* (ч. 53) поставлено відомих хрунів-селян: Урщеджука Дмитра (на 6. місці) і Ковальчука Максима (на 8. місці), а також москвофіла Корвацького Миколу, урядовця магістрату в Коломиї (на 13. місці). На третьому місці (після гр. Дзедушицького Владислава з Єзуполя і бурмистра Станиславова Вацлава Хованьца) кандидує д-р Рубель Людвік, редактор „Іл. Курєра Цодзенного" у Кракові, сподіючись мабуть, що вдячне тому органові українське населення підтримає п. редактора як один муж.

У самбірській виборчій окрузі поставлено на листі ББ м. ін. осланленого комісаря Народнього Дому у Львові Михайла Бачинського.

Ще один бувший посол арештований.

Бувшого посла Семена Жука (УСРП.) арештували 20. жовтня в ночі в Кремянці.

Жукові закидає прокураток, що на вічах виголошував протидержавні промови

Зі Соловецьких островів.

До Праги приїхав інтелігентний російський селянин Ксенофонт Матвієвич Соловйов, який щойно втік із Соловецьких островів, де його більшовики вивезли за спротив проти колективізації. Цей селянин мав перед російською, а по части й українською еміграцією реферат про настрої серед селянства в СРСР і про життя на Соловецьких Островах. Він признає, що російське селянство підчас революції приняло більшовицьку владу із ентузіязмом і радістю, бо більшовики дали йому землю і відкрили шляхи до праці при будуванні держави. Але „як сніг на голову упала на селянство колективізація і боротьба більшовиків проти церкви, проти богатшого селянства". Колективізація наткнулась „на розпучливий спротив селянства" і тоді радянська влада почала такий терор проти села, що утратила на селі всі симпатії. „Ніхто не підійшов так близько до душі селянина, як комуністи і ніхто так скоро не втратив прихильности селян, як комуністи" — говорив цей селянин. Більшовики своєю колективізацією зруйнували село так, що тепер там панує „голод і нужда, які кличуть до неба про помсту". На Соловецьких Островах поміщено 300.00 осіб, де вмирають від недуг, нужди і побоїв. ДПУ є державою в державі, яка позволяє собі на насильства, яких не знав світ у своїй історії людства. Населення вже не боїться тюрми зовсім, а боїться тільки Соловецьких Островів, де треба терпіти роки, а звідки мало хто вертає живий, а здоровий напевно не верне ніхто.

Найстрашніші наслідки більшовизму всеж у тім, що комуністичний рух розклав і здеморалізував молодь. Під впливом комунізму вся етика серед молоді впала, нема такого злочину і подлости, якої хтось соромився би чи боявся, сини ненавидять батьків, збідована і здеморалізована молодь стає на службу ДПУ за копійку. З радянської влади вдоволене тільки ДПУ і комуністична партія, яка живе коштом 99 проц. населення, яке ненавидить більшовизм.

ОСТАННІ ВІСТИ

УНЕВАЖНЕННЯ ВИБ. ЛИСТИ.

Окружна виборча комісія в окрузі 28. Красностав-Грубешів уневажнила комуністичну листу Робітничо-Селянської Єдности. Скреслили 14 підписів, тому листа не має потрібних 50 підписів. — Виб. комісія ч. 1. (Варшава-місто) затвердила окр. листу ББ. до сойму та сенату, а уневажнила листу Армії Спасення.

ПІСЛЯ АРЕШТУВАННЯ КАНАДІЙЦЯ.

Лікаря Фридриха Дея з Канади, що від багато літ займається журналістикою, як відомо, випустили на волю з місця. Вийшли на волю також д-р Марітчак, д-р Макарушка та абс. політехніки Стадник. Переведена в них ревізія не дала ніякого висліду. Дей є від 1923 р. в Европі, відвідував Чехословаччину, Францію, Німеччину, Англію та посилав дописи канадійським часописам. Він приїхав до Львова на основі канадійського пашпорту з Праги. Про цілу подію повідомили мін-ство закордонних справ, яке видасть дальші розпорядки.

НОВИЙ ОСІДОК ЕМІГР. УРЯДУ У ЛЬВОВІ.

Експозитура Еміграційного Уряду переносить свої бюра 25. жовтня (в суботу) з вул. Кармелітської 4. до нового Еміграційного Дому при вул. Вишневецьких 4 (ріг вул. 29-го Листопада).

ВЛОМ ДО ПОВ. СУДУ В РОЖНІТОВІ.

Дня 23. жовтня над раном невідомі люди дісталися крізь вікно до повітового суду в Рожнітові (пов Долина). У карному відділі порозкидали акти, а багато з них спалили.

ПОЖЕЖІ.

Дня 23. жовтня вполудне згоріло в **Борщовичах** (пов. Львів) 5 господарств, у цьому 9 хат і господарських будинків. Ствердили, що пожежа повстала наслідком необережности малолітніх дітей.

В ночі з 22. на 23. жовтня ц. р. в **Миклашеві** до стирти дідича Розвадовського підійшов якийсь осібняк, щоби їх підпалити. Вже підложив намочені бензиною шмати під стирти і став утікати. Його побачили вартівники і пустилися в погоню. Зловили його і показалося, що це якийсь волиняк. При ньому найшли комуністичні летючки. Люди кажуть, що бачили його попереднього дня в Чижикові, де попередньої ночі згоріла стайня Богдановича. Поліція веде слідство. Кажуть, що арештований признався до шістьох підпалів.

У **Слобідці Малій** (пов. Коломия) згоріла стирта конюшини Маєра Кернера, що стояла біля госп. будинків. У **Ганусівцях** (пов. Станиславів) згоріло 6 господарств наслідком необережности в хаті Дан. Щурика.

РЕВІЗІЇ.

Командант поліційної станиці в Замарстинові перевів із кількома поліцаями ревізії в Голоску Вел. Польські джерела повідомляють, буцімто у секретаря місц. читальні „Просвіти" Андр. Сабарія найшли кріс, багнети, збіркові бльочки УВО та військ. причандали. У Гр. Чухрія, заступника голови читальні (що занятий в міськім каблевім відділі) найшли каблеві причандали, у Вас. Єгаща найшли нібито якусь бомбу і вибуховий матеріял. У хаті Ратушного найшли буцімто „цілий склад" крісів і револьверів.

АРЕШТУВАННЯ.

У **Станиславові** арештували Осипа Кузьму з Коломиї. В нього, як повідомляють польські джерела, найшли комуністичні книжки. — У Станиславові арештували уч. 7. ґімн. кл. Вас. Чижевського. Поліція закидає йому, що вербував членів для „Пласту" та збирав складки на політичних вязнів.

СПРАВА НІМ.-ФР. ПОРОЗУМІННЯ.

Німецько-французький союз.

Інформаційне бюро Конті оголосило лист німецького діяча в ділянці акції німецько-французького порозуміння Арн. Рехберґа. Рехберґ вислав 19. жовтня Гітлерові телеграму, в якій повідомляє, що Герве, видавець фр. денника „Ля Віктоар" просив Рехберґа, щоби спитав Гітлера, чи приймає осн. програму нім.-фр. порозуміння, якого умовини були оголошені в згаданім часописі 16. жовтня. Умовини ті є: 1) Скреслення німецьких репараційних тягарів, коли Злуч. Держави заявлять, що ґотові анулювати довги союзним державам, 2) повернення басейну Зари Німеччині без плебісциту, 3) Франція годиться на злуку Австрії з Німеччиною, 4) Німеччина одержить назад Того та Камерун, 5) Німеччина після заключення військового нім.-фр. союзу дістане військовий статут на французький зразок, а ефективний стан німецької збройної сили буде поставлений на рівні зі станом фр. армії, стаціонованої в краю, 6) Франція має інтервеніювати в приязному дусі в Польщі для виєднання згоди Польщі на зворот коридоря Німеччині. Герве зазначує, що ведення акції залежить від Гітлерової згоди.

Від себе Рехберґ зазначує, яку вагу для справи має Гітлерова відповідь. Такуж телеграму Рехберґ вислав ґоловному командантові Штальгельму полк. Зельдте та голові нім.-нац. партії Гуґенберґові. Відповіди на телеграми не дістав ані Рехберґ, ані Герве.

ЖЕРТВИ КАТАСТРОФИ В АЛЬСДОРФІ.

Урядово стверджують, що з копальні в Альсдорфі дня 23. жовтня до год. 1.30 опівночі добули 248 трупів. Похорон жертв катастрофи буде в суботу при участи міністра праці та пруського міністра торговлі. Похоронять їх у спільній могилі.

КАТАСТРОФА В КАТАСТРОФІ.

З Альсдорфу прийшла вістка, що дня 23. жовтня перед північю завалився шиб і засипав ратунковий відділ: 20 робітників і 1 шахтяря. Побоюються, що всі вони згинули.

ЛЕТУНСЬКА КАТАСТРОФА У ВАРШАВІ.

Дня 23. жовтня у Варшаві на крівлю фабрики Спілки Будови Паровозів упав військовий літак із дуже невеликої висоти. Літак пробив скляну крівлю галі та задержався на вязаннях 2-го поверху, де працювало кількасот робітників. Рятункова стація взялася до ратунку. Зпід літака добули трупа пільота підпор. Граніцького. Ранені були три робітники. Збірник літака не вибухнув, а то катастрофа була би страшніша. Фабр. галя залита кількадесятьма літрами бензини.

НОВИНКИ

— **Тим ВП. ПЕРЕДПЛАТНИКАМ, які на днях одержать упімнення за передплату, а не вирівняють її до кінця цього місяця, з днем 1. листопада будемо приневолені припинити висилку нашого часопису.**

— **Конфіската календаря „Дніпро."** Календар „Дніпро", виданий „Товариством Допомоги Еміґрантам з Великої України" на рік 1931 підпав конфіскаті за згадку, присвячену памяти ґрафа Тишкевича, д-ра Лукасевича і Петра Холодного п. з. „Тим, що відійшли". Сконфісковані дві сторінки усунено і календар уже в продажі.

— **Клопіт закарпатських москвофілів.** Москвофіли із Закарпатської України впоюють у населення Закарпаття думку, що російська мова та сама що і мова закарпатських українців та що їхні часописі і журнали, писані жахливим воляпіком, якого не розуміють і самі редактори, це справжня російська мова і то літературна. Тимчасом російська преса щораз то частіше докоряє цій „русскій" пресі з Ужгорода, що жадний росіянин не розуміє всіх цих карпаторусских писаній. От у часописі „За Свободу", який виходить у Варшаві, якийсь російський еміґрант, поміщуючи рецензію на журнал „Нива", пише: „Журнал видаеться на Закарпатській Русі, а мова, якою він писаний, не русска. У всякому разі це не мова Пушкіна, ані Лермонтова, ані Гоголя, чи Турґенева. Дуже жаль. А бідні москвофіли з Ужгороду переконують усіх, що їхня мова і мова всієї Закарпатської України, то мова Пушкіна і Лермонтова.

— **Смерть пачкаря на литовськім кордоні.** Недалеко Оран на литовськім кордоні польська прикорд. сторожа завважила пачкаря Сордзея і його невідомого товариша, що переносили якийсь крам на литовську територію. Сторожа стріляла за ними і вбила невідомого пачкаря, який пострілений упав до ріки, а Сордзея арештовано.

— **До статистики жертв світової війни.** Статистика виказує, що цього року, цебто 12 літ по світовій війні, є ще 200.000 вояків усіх армій світа, які підчас битв пропали без сліду і досі ніхто не знає, чи вони живуть, чи згинули в боях, або в полоні. Сама б. Росія має 160 тисяч таких безслідно загинувших вояків. Багато з них живе на чужині, але не хоче вертати до вітчини, як довго там панують більшовики. В Німеччині пропало 24000 вояків, на яких і досі чекають родини, до Франції не вернуло 48000 вояків, а нема і доказу, чи живуть. Анґлія вичікує досі на поворот 10.000 своїх вояків.

— **Італійський король їде до Єрусалиму.** Італійська преса пише, що король Віктор Емануель вибирається відвідати святу землю. Різдвяні свята король святкуватиме в Єрусалимі.

— **Нова пристань СРСР.** Радянська преса подає, що рада народніх комісарів ухвалила розпочати будову нової пристані в заливі Індиґа на побережжах Ледоватого Океану для обслугування й оживлення торгівлі Сибіру.

— **Страшна епідемія чуми в Китаю.** Анґлійська преса подає, що в Китаю поширюється епідемія чуми. В провінції Фен-Чав є села, в яких населення вимерло зовсім і села стоять порожні. В кількох селах залишилося по 10 осіб при життю. На цілому терені, де є ця грізна епідемія, нема ні одної лічниці.

— **Жінка запрагнула слави Ліндберґа.** Ароґа Кліфорд із Нової Зеляндії зложила у летунській школі іспити і заявила, що у найближчому часі вибереться літаком у дорогу через Атлянтик, щоби здобути для себе славу Ліндберґа. Американська преса містить її портрет: це молода, пристойна жінка із енерґічним та мужеським виразом лиця.

Новий зшиток Української Енцикльопедії.

Треба з якнайбільшим признанням висловитися про подиву гідне видавництво не під звичайну міру наших обставин, яким є „Українська Загальна Енцикльопедія". 5-ий черговий зшиток зміцнює довіря до цього видавництва, задуманого та переведеного на зразок европейських. Створене зусиллями приватних осіб, во-

но заслуговує на якнайповнішу піддержку широких кол нашого громадянства не тільки з огляду на саму велику мету її, але також як книгу, що повинна стати настільною в кожній нашій інтелігентній хаті.

5-ий зшиток обіймає слова від „Верва" до „Волинь" від ст. 513—640 і має 100 кілька ілюстрацій. Із „Українікни" находимо тут такі важніші гасла: „Верхратський, Весоловський, Виговський, Вирубицький манастир, Винниченко, Вишенський, Вишневецький, Вишня, Вільне козацтво, Вінниця, Вітовський, Вовк Хведір, Вовчок М., Волинь. Із чужих: Верґілій, Верді, Верлен, Верн, Версаль, Виспянський, Відень, Візантія, Віко, Вільсон, Вільгельм, Вірменія, Владівосток, Волга. Із загальних гасел: веслярство, весна, веснянки, вето, виборче право, видаток, вимирання, винагорода шкоди, вино, виноград, заповідь, вира, виродження, висота тону, виставa, виховання, вишивки, вівця, відбивання хвиль, відносність, відосередкова сила, низка правді, відносність, відосередкова сила, низка правничих і соціяльних термінів таких як відшкодування та відумерщина — відьма, візантинізм (література, мистецтво, право), війна, віно, вінчання, віск, віспа, вітаміни, вітер, вітраж, віче, мовна, вода.

Кожний 4-аркушевий (64 сторінок) зшиток, який виходить що місяця коштує тепер 7 зол. 20 сот. Передплату можна замовляти в адміністрації „Української Загальної Енцикльопедії" в Коломиї, Народній Дім. Усякі пояснення дає кооп. „Рідна Школа" у Львові, Ринок ч. 10.

Дописи.

КОПИЧИНЕЧЧИНА. (Розвязання чит. „Просвіти" в Кривенькім). Виділ читальні „Просвіти" в Кривенькім, пов. Копичинці, одержав зі староства письмо з повідомленням про припинення діяльности читальні такого змісту: „Starosta powiatowy w Kopyczyńcach L. 256/B. Kopyczyńce, dnia 10. października 1930 r. Czytelnia „Proświty" w Krzywеńkiem — zawieszenie w czynnościach. Do Zarządu czytelni „Proświty" na ręce przewodniczącego Wielebnego ks. Brykowicza w Krzywеńkiem. Na podstawie §. 25. ustawy z dnia 15. listopada 1867 r. d. u. p. Nr. 134. zawieszam tamt. Stowarzyszenie w dalszych czynnościach, ponieważ wkracza ono swą działalnością na pole polityczne (1 urządzenie w r. 1930 wiecu w czytelni przez Zarząd, na którym przemawiano w duchu antypaństwowym, 2) dnia 9. czerwca pochód demonstracyjny członków czytelni na mogiłę do Tłustenkiego, wystawioną na cześć poległych na Ukrainie). Przeciw temu orzeczeniu można wnieść rekurs do Urzędu Wojewódzkiego w Tarnopolu przez tut. Starostwo w ciągu dni 14, licząc od dnia następnego po dniu doręczenia orzeczenia. Starosta powiatowy Janowski mp." — На це слід замітити, що виділ читальні не уряджував жадного віча ані в цьому ані в попередньому році. Тільки десь з кінцем листопада минулого року винаймив був салю читальні посол Заваликут на посольське віче, з яким виділові читальні не мали нічого спільного. Таксамо читальня не брала ніколи ніякої участи в поході на могилу в Товстенькім. Зате з нашої громади відбувався до Товстенького процесійний похід, в якому брали участь усі громадяни як вірні католики. Учасники процесії не мали абсолютно ніяких відзнак, а самостійних походів не було.

СПОРТ

Україна—Лехія.

Ці одинокі, атракційні змагання у Львові відбудуться в неділю 27. жовтня в год. 11. передполуднем на гриші Лехії на Погулянці. Останні змагання Лехія—Україна в літі закінчилися, як відомо, катастрофічною програною України 7 : 0, тому слід надіятися, що українська одинацятка доложить цим разом всіх зусиль, щоби забезпечити собі почесний вислід.

Львів—Шлеськ.

В цю неділю, 26. ц. м., відбудуться в Катовицях міжмістові змагання Львів-Шлеськ. В репрезентації Львова мають грати представники Чорних, Поґоні, Лехії й України (Кобзяр).

Спорт і заробітки.

Читаємо в чужинних часописах: Італійський силач-великан Прімо Карнера вертає після цілої низки перемог над найбільшими силачами в Америці до Італії. Скільки грошей він везе з собою, невідомо, але вже передше він вислав на руки своєї мами чек на суму 150 тисяч долярів. Карнеру прийме на авдієнції Мусоліні. — На змаганнях празької Спарти в італійською дружиною Амброзіяна в Празі (12. ц. м.), які закінчилися перемогою Спарти 6 : 1, було 30.379 платних видців. Прихід брутто приніс 310.631 ч. к. Після відчислення всіх розходів і заплачення 600 долярів італійцям Спарта заробила начисто круглo 170.000 ч. к. Грачі Спарти, які, як відомо, є професіоналами, дістали титулом премії по 1.500 ч. к. Крім того кожний грач дістав від відомого чеського актора Власти Буряна, фанатичного прихильника Спарти, по 1000 ч. к. нагороди за перемогу (за кожний ґоль проти Амброзіяни по 200 ч. к.).

✝ ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ.

о. Михайло Олексій, парох Долгої-Калуської родж. 1844 р., помер 5-го ц. м. — в 56 році священства. В похоронах узяло участь усе духовенство калуського деканату. Бл. п. о. Олексій був передше довголітнім парохом у Грабівці калуського повіту, людина надзвичайних чеснот. В його домі гостили між іншими Іван Франко, Лесь Мартович та інші визначні діячі, наші як і чужі. Покійник був знаний у цілій околиці, як справжній мистець у ловецтві. Осиротив троє дітей — Марію, паню Стрільбицьку, Галю п. Сушкову і д-ра Евгена Олексія у Львові.

Ціни набілу у Львові.

„Маслосоюз" платив кооперативам дня 23. жовтня п. р. масло пріма експортове солене 3·80 зол., масло пріма бльокове несолене 3·80 зол., літра молока 0·29 сотиків, літра сметани 1·50 зол., копа яєць 10·80 зол.

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Великий Міський Театр:
Пятниця, 24. жовтня год. 7·30 веч. „Дівок трьох дівчат".
Субота, 25. жовтня, год. 7·30 веч. „Жидівка".

Театр Ріжнородностей (в Нар. Домі):
Щодня „Хоробрий вояк Швейк".

Малий Міський Театр:
Пятниця, 24. жовтня, год. 7·30 вечором „Вічне перо".
Субота, 25. жовтня, год. 7·30 вечором „Вічне перо".

Кіна.

АПОЛЬО: Звукова фільма: Танцюристка Цілі (природно кольорова).
КАСІНО: Поцілуй (Ґрета Ґарбо).
КОЛЬОСЕИ: Нечинне.
КОПЕРНИК: Звукова фільма: „Атлантик".
ЛЕВ: Звукова фільма: „Король профанів".
МАРУСЕНЬКА: Звукова фільма: „Атлантик".
ОАЗА: Грач у шахи.
ПАН: Сон про кохання.
ПАЛЯС: Звукова фільма: „Під крівлями Парижа".
ПАСАЖ: Звукова фільма „Співаючий сміхун".
ПРОМІНЬ: Грішне кохання (Я. Смосарська).
РАЙ: Звукова фільма: Парада кохання
ХИМЕРА: Гра за мушину.
ФАТАМОРҐАНА: Після заходу сонця.
СІЙЛЕВЕ: Чорний пірат. (Фербенкс) Гарольд Льойд.
УТІХА: У ворiт смерти (Бенкрефт). Кон демократ.

Програма радіо.

Субота 25. X. 1930.

Варшава (1411,7) 20·30 Рециталь Марії Лега. **Гельсінгсфорс** (221,4) 17·30 Спів. **Льондон** (356,3) 19·45 Органи. **Берлін** (419) 16·05 Музика східної Европи. **Харків** (426) 20·00 Орхестра. **Рим** (441,2) 17·00 Радіоорхестра. **Прага** (486,2) 20·50 Популярні пісні. **Відень** (516,3) 17·15 Сонати Моцарта. **Будапешт** (550,5) 9·30 Богослуження. **Ленінград** (1000) 16·00 Концерт.

Неділя 26. X. 1930.

Варшава (1411,7) 14·20 Музика з Вильна. **Вильно** (365,1) 15·20 Українські пісні, співає Д. Онищенко. **Гельсінгфорс** (221,4) 11·25 Спів Астріда Гартмана. **Братислава** (278,8) 22·25 Циганська музика. **Льондон** (356,3) 16·30 Військовий концерт. **Берлін** (419) 14·30 Пісні, співає Мері Вурш. **Харків** (426) 16·00 Народні пісні і концерт. **Рим** (441,2) 13·00 Радіоквінтет. **Прага** (486,2) 10·30 Пісні та арії Дворжака. **Москва** (1481) 17·30 Оперові фрагменти.

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакція не відповідає

Свій до свого! Одинока українська робітня взуття при **вул. Личаківській ч. 65. Петра Ціхановського** виконує обув всякого рода і реперації. 757 5—5

Кооператива Український Театр у Львові, Український Нар. Театр ім. І. Тобілевича в Станиславові.
Заболотів:
24. X. Циганка Аза.
Переїздом вступить Театр на 25. X. і 26. X. до Коломиї. — Репертуар буде оголошений в слідуючім числі. 765

Репертуар Нового Українського Театру дир. П. Карабіневича 718
Риботичі:
25. X. „Шукаю мужа".
26. X. „Вихрест".
Вісько:
27. X. „Шукаю мужа".
Бірча:
28. X. „Танок Венери".
29. X. „Шукаю мужа".
30. X. „День і ніч".
1. XI. „Хмара".
Перемишль:
2. XI. „Танок Венери".

Театр в короткому часі завітає до Львова з двома премієрами „Танок Венери" і „Плач Ізраїля".

Повідомляється, що III. Зїзд українських природників-лікарів і інженірів, що мав відбутися в днях 8—9 листопада з причин незалежних від комітету відложений.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕНЯ

За оголошення редакція не відповідає

ПАМЯТАЙТЕ добре, від шкільної лавки — Мандль числить сто сотиків за ріжні направки. — Вул. Коперника, напроти Кіна. 772 1—?

ПРИЙМУ панну на станцію — вул. Куркова 14. Костецька. 775

ІВАН МАЦАЛЯК с. ІВАНА, роджений у Веддіжи 1898 р. уневажнює згублену військову книжочку, виставлену П. К. У. Калуш. 776 1-3

ПОТРІБНИЙ ІНСТРУКТОР до гімназіяльних клас. — Листи під „К". 779 1—1

SCHWEIGHOFERA- HOFMANNA Фортепяни — Піяніна — Гармонії поручає виключне заступництво: „**Moniuszko**" Зіморовича 10. Ціни і умовини дуже приступні. 717 3—4

ШАМОТОВІ ПЕЧІ чеські, найбільший склад, **Рентшнер, Леґіонів 37.** 684 9—10

ГОДИННИК ВАШ буде найліпше направлений у найбільшій годинникарській робітні **Івана Зельтенрайха** Львів, пл. Марійська ч. 5. — З провінції просимо репарації присилати почтою. — Староводні жіночі годинники переробляємо на ручні. 437

ГЛЯДАЮ негайно вправного конціпієнта, що може заступати адвоката. Умовини прошу подати на письмі під „С. М." до Адмін. „Діла". 745 5-5

ТЕПЛЕНЬКА кімната мебльована фронтова до винайму від 1 листопада. — Зголошення Союзний Базар, Руська 20. у Начальника. 768 3—4

ВІДНАЙМУ покій сонячний двом або трьом ученикам (ученицям) в цілим удержанням по приступній ціні. — Зголошення вул. Пелтевна 41. ч. дверий 7, партер. 3—3

КООПЕРАТИВА „УКРАЇНСЬКИЙ ТЕАТР" у ЛЬВОВІ. Укр. Нар. Театр ім. І. Тобілевича в Станиславові пошукує двох тенорів — одного солиста, другого до хору. Оферти треба слати на адресу — Український Нар. Театр ім. І. Тобілевича в Станиславові вул. 3. мая. 774 2—5

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

Поручаємо всілякі тартакові матеріяли, як
смерека — ялиця
так столярські, як і будівельні.
Тартак ЗАРВАНІЦЕРА в Калуші.
1617 31—?

НАКЛАДНЯ SCHERL у БЕРЛІНІ
поручає слідуючі свої видавництва:
Berliner Lokalanzeiger, Der Tag, Berliner Nachtausgabe, Der Montag, Die Woche, Die Gartenlaube, Filmwelt, Sport im Bild, Scherls Magazin, Allgemeiner Wegweiser, Praktischer Wegweiser.
Адреса всіх видавництв така:
BERLIN SW 68, Zimmerstrasse 35—41.
В переписці треба зазначувати:
Ausland - Abteilung. Місця платности з Польщі: Банк для торговлі та промислу, Познань (чекове конто в ПКО ч. 200.490) Почтове конто у Берліні: **Berlin, N-o 3.111.** 47—?

Для приєднання :-: клієнтелі :-: уладжуємо реклямову продажу всіляких блаватних товарів на **40 проц. дешевше.** Користайте з нагоди!
Серветки . . . . 0·75
Оксф. і кретони . 1—
Рушн. і стирки . . 1—
Бархани . . . . . 1·35
Полотна . . . . . 1·50
Зефіри . . . . . 1·80
Флян. гл. і на білля 1·60
Рушники купел. . 1·80
Шовк до уран. дес. 2—
Попеліна шовк. . 3—
Вельнети до прання 3—
Шев. і вов. на мунд. 4—
Скатерт. жирард. 4·50
Капи і скат. до прав. 5·50
Шевйоти на вбран. 6·50
Замовлення висилаємо відворот. почтою.
Галицький магазин новостей
ЛЬВІВ, вул. Галицька ч. 15.
650 9—10

Ширіть наш часопис!

Специяліст недуг легенів, серця і жолудка
д-р Фелікс Ган
Львів, Листопада 30.
1206 Пересвітлення Рентгеном.

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". В друкарні Видавничої Спілки „Діло". Львів, Ринок ч. 10.